

בש"פ 6687/17 - מדינת ישראל נגד אשרף טחימר

בבית המשפט העליון

בש"פ 6687/17

לפני:
המבקשת:
כבוד השופט ד' מינץ
מדינת ישראל

נגד

המשיב:
אשרף טחימר

בקשה שלישית להארכת מעצר המשיב מעבר לתשעה חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ז' באלול התשע"ז (29.08.17)

בשם המבקשת:
בשם המשיב:
עו"ד מורן פולמן
עו"ד סיגל עפרוני

החלטה

1. בקשה שלישית להארכת מעצר של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשע"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

ההליכים בבית המשפט המחוזי

2. כתב האישום נגד המשיב הוגש ביום 2.6.2016 לבית המשפט המחוזי בחיפה, המייחס לו עבירות של רצח, עמוד 1

תקיפת קטין הגורמת חבלה חמורה, פגיעה בנסיבות מחמירות ותקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש. לפי המפורט בכתב האישום, ביום 1.5.2016 לאחר שגמלה בלבו החלטה להמית את המנוחה, התפרץ המשיב לביתה מתוך כוונה לגרום למותה. בעודה ישנה במיטתה, דקר המשיב את המנוחה בסכין בצווארה, בפניה ובידה, תוך שהיא מנסה להיאבק בו בעודו סותם את פיה בידו בעת שהמשיך לדקור אותה, וכל זאת כאשר בנה של המנוחה, קטין יליד שנת 2005, ישן לצידה. כאשר הבן ניסה לגרום למשיב לחדול ממעשיו על ידי בעיטה ברגלו, דחף המשיב את הבן לרצפה. כתוצאה מכך נחבל הבן בקרסול רגל ימין. כמו כן תקף המשיב בן נוסף של המנוחה וגרם לו לחבלות בשפתיו ובשיניו ולחתך שטחי באצבעו. מיד לאחר מכן, נמלט המשיב מהבית והמנוחה מתה מפציעה.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. הדיון לגופו של עניין בבקשת המעצר התקיים רק ביום 27.7.2016, בין היתר בשל בקשת באת כוחו של המשיב ללמוד את חומר הראיות ולגבש עמדה בתיק. ביום הדיון, הסכימה באת כוח המשיב על קיומן של ראיות לכאורה, אך טענה בדבר עצמתן של הראיות, כאשר טענותיה נגעו, בין היתר, למהימנות הודעות ילדי המנוחה ולממצאי החקירה המשטרית. בית המשפט המחוזי קבע בהחלטתו מיום 3.8.2016 כי יש לעצור את המשיב עד תום ההליכים. במסגרת ההחלטה נקבע כי אין מקום להורות לשירות המבחן על עריכת תסקיר. בית המשפט עמד על כך שמי שנוטל את חייו של אחר מעיד על מסוכנותו וכי נוכח העונש הכבד לו צפוי המשיב, אם יורשע בדינו, עילות השיבוש וההימלטות מאימת הדין הינן בעלות משקל כבד עד מאוד. בית המשפט נתן גם משקל לעברו הפלילי הכבד של המשיב ולכך שהוא סיים לרצות אך לאחרונה עונש מאסר. לחובתו לא פחות משלושים וחמש הרשעות קודמות, בעיקר עבירות של אלימות ורכוש, לרבות שוד מזוין, בריחה ממשמורת חוקית, הפרת הוראה חוקית, איומים, סמים ועוד. הוא נדון מספר רב של פעמים לתקופות מאסר שונות.

4. שמיעת ההוכחות בבית המשפט המחוזי החלה ביום 26.12.2016 ומאז התקיימו 13 ישיבות הוכחות אשר נשמעו בהן 15 עדי תביעה. כן נקבעו 4 ישיבות נוספות לימים: 25.9.2017; 27.9.2017; 18.10.2017; 23.10.2017. יצוין כי רשימת העדים בכתב האישום כוללת 70 עדי תביעה.

5. לשלמות התמונה יצוין כי ביום 14.8.2017 הוגשה בקשה מטעם המשיב לבית המשפט המחוזי לעיין חוזר בהחלטה לעצרו עד תום ההליכים, והדיון בבקשה זו קבוע ליום 12.9.2017.

ההליכים בבית משפט זה

6. ביום 2.3.2017 הורה בית משפט זה (השופט ח' מלצר) על הארכת מעצרו של המשיב, בהסכמתו, בתשעים ימים, החל מאותו יום, או עד למתן פסק דין בעניינו, לפי המוקדם ביניהם. בהחלטה צוין כי באי כוח הצדדים הודיעו שבכוונם לפנות במשותף לבית המשפט המחוזי בבקשה להוספת ימי הוכחות בתיק במהלך תקופת ההארכה.

7. משתמו תשעים הימים, התקיים דיון נוסף בבית משפט זה. בהחלטה מיום 8.6.2017 הורה בית המשפט (השופט י' עמית) על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים החל מיום 31.5.2017 או עד למתן פסק דין לפי המוקדם. בהחלטה זו צוין כי ההארכה לא תספיק וסביר כי תידרשנה ארכות נוספות. אף הוער כי בנסיבות העניין היה

מקום לעתור מלכתחילה להארכת מעצר של 150 יום חלף 90 הימים שנתבקשו.

8. כעת, כאמור, עותרת המבקשת להאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים. טעמי הבקשה נעוצים בחומרת העבירות המיוחסות למשיב ולחזקת המסוכנות הנלוות להן. עוד צוין כי מסוכנותו של המשיב מתגברת נוכח עברו הפלילי המכביד, הכולל בחובו כאמור עבירות רבות, ביניהן עבירות המצביעות על מסוכנותו ועל החשש להימלטותו מאימת הדין. בדיון בעל-פה הוסיפה באת כוח המבקשת כי לפי דעתה במסגרת ישיבת ההוכחות הקרובות תהיה התקדמות משמעותית בשמיעת פרשת התביעה העיקרית. לטעמה, אין מקום לעריכת תסקיר מעצר, שכן אין להעלות על הדעת את שחרור המשיב לחלופת מעצר.

9. מנגד, לטענת באת כוח המשיב, קיים כרסום משמעותי בראיות המבקשת, דבר המצדיק עיון חוזר בהחלטת המעצר. לטענתה, האמור בכתב האישום (סעיף 3 שבו), לפיו המשיב התפרץ לבית המנוחה דרך חלון חדר האורחים, הוא בלתי אפשרי בעליל. כמו כן, נמצאו סתירות בגרסאות עדי הראיה לביצוע המעשים. בנסיבות אלו נטען כי למרות שההכרעה בדבר עצמתן של הראיות המצדיקות את מעצרו של המשיב תידון לפני בית המשפט המחוזי, על בית משפט זה להתחשב בכך כי תידרשנה עשרות ישיבות נוספות לשמיעת הוכחות, ולכן יש לשקול את שחרור המשיב לחלופת מעצר לאחר קבלת תסקיר. התסקיר נדרש גם נוכח מצבו הקשה של המשיב השובת שביתת רעב בתוך כתלי בית המעצר.

דיון והכרעה

10. ראשית יאמר כי בגדרה של אכסניה זו הדנה בהארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, אין מקום להידרש לטענת כרסום בעצמת ראיות התביעה. לכל היותר ניתן לעשות כן לפי דעה הקיימת בפסיקה, רק במקרה שניתן להצביע על שינוי דרמטי בראיות היכול לשנות מקצה אל קצה את הסיכויים שהנאשם ימצא זכאי בדינו (בש"פ 8010/13 מדינת ישראל נ' שבירו, (25.12.2013) והאסמכתאות שם). ברם, הדעה השלטת באשר לבירור עצמתן של הראיות לכאורה, היא כי עליו להיעשות בערכאה המבררת, ולא לפני בית משפט זה במסגרת בקשה לפי סעיף 62 לחוק המעצרים (בש"פ 6003/17 מדינת ישראל נ' פלוני (31.7.2017) והאסמכתאות שם). בכל מקרה, גם אליבא דשיתם של אלו הסוברים שבמקרים חריגים יש מקום לדון בטענות בדבר עצמת הראיות גם במסגרת זו, הרי שמקרה זה אינו נכנס בגדרם של אותם מקרים. הטענות כי נמצאו סתירות מסוימות בין עדי התביעה, או כי המשיב לא יכול היה לטפס ולפרוץ דרך חלון חדרה של המנוחה, ראוי שתישמענה במסגרת הבקשה לעיון חוזר לפי סעיף 52 לחוק המעצרים (וראו: בש"פ 1724/15 דנו נ' מדינת ישראל (16.3.15); 8173/13 מדינת ישראל נ' פלוני (5.12.2013)).

11. שנית ולגופו של עניין, הלכה היא מקדמת דנא כי:

"בבואו של בית משפט זה להחליט האם להאריך את מעצרו של נאשם לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, עליו לערוך איזונים בין זכותו של הנאשם לחירות כל עוד עומדת לו חזקת החפות ומשפטו לא הסתיים בהכרעת דין בתוך תקופת המעצר הקבועה בסעיף 60 לחוק המעצרים מחד גיסא, לבין הצורך להבטיח את שלום הציבור ובטחונו ומיצוי הדין עם עבריינים, מאידך גיסא. ואולם, יש לבחון כל מקרה לגופו "ולאתר" את נקודת האיזון המתאימה לאותו המקרה." (בש"פ 5878/08 מדינת ישראל נ' פלוני (6.7.2008) והאסמכתאות שם; וראו גם: בש"פ 10125/08 מדינת ישראל נ' אלהיב

((7.12.2008)).

12. מציאת נקודת האיזון אינה תמיד מלאכה קלה. בין כלל הנסיבות והנתונים הרלוונטיים, על בית המשפט להעריך ולו בקווים כלליים מהו הזמן הסביר לגמר ההליך הפלילי המתנהל כנגד הנאשם. במקרה זה מדובר כאמור בעבירת רצח. דרכם של הליכים מסוג זה להתארך בשל ריבוי העדים והראיות הרבות המוגשות לבית המשפט. כאמור, הליך שמיעת הראיות החל לפני שמונה חודשים, ונכון לעת הזו לא נראה כי הגיעה נקודת האיזון ממנה ניתן לומר כי זכותו של הנאשם לחירות מטה את הכף לטובתו. אכן על בית המשפט המחוזי להקצות ימי דיונים רבים ככל הניתן במסגרת אילוץ היומן שלו ושל באי כוח הצדדים וזאת כדי לסיים את ההליך במועד קרוב ככל האפשר. במסגרת זו ניתן גם לייעל את הדיון על ידי קיום הליך לפי סעיף 144 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ד-1984, הקובע כי "לאחר תחילת המשפט ובכל שלב של הדיון, רשאי בית המשפט - אם הנאשם מיוצג על ידי סניגור - לזמן את הנאשם וסנגורו ואת התובע כדי לברר הסכמתם לשאלות שבעובדה ולקבילות מסמכים ומוצגים, לרבות הגשתם לא באמצעות עדים" (ההדגשה שלי - ד.מ.; וראו: ע"פ 1523/05 פלוני נ' מדינת ישראל (2.3.2006) פסקה 12)). כאמור, רשימת העדים כוללת מספר רב של עדים ובאת כוח המשיב אף מסרה בדיון לפני, כי לא התקיים הליך לפני בית המשפט המחוזי בו נדונה האפשרות של ויתור חקירתם של כמה מעדי התביעה הכוללת 25 שוטרים ו-6 רופאים, ואשר ייתכן וניתן יהיה לוותר על עדותם של חלק מהם.

13. אשר על כן, נוכח המסוכנות הנשקפת מהמשיב, והעובדה שהמשפט טרם התארך מעבר לשלב שהחל ממנו ניתן להעלות על הדעת בדיקת פתרון חלופי למעצרו המלא של המשיב, אני נעתר לבקשה ומאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 29.8.17 או עד למתן פסק הדין בעניינו בתפ"ח 5551-06-16 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם ביניהם.

ניתנה היום, ח' באלול התשע"ז (30.8.2017).

שׁוֹפֵט